

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Gen. 38. rique, delicta sua occultantes, alios condemnant, hic autem seipsum condemnauit, eamque, quæ stuprum admisisse credebatur, supplicio & cruciatu liberauit, ob eam causam haud iniuria regiam dignitatem est assecutus. Etenim qui ex Leui ortum trahebant, Sacerdotij munere fungebantur: qui autem à Iuda genus ducebant, regnum gerebant, non tam fortitò ac fortuitu, quàm in virtutis præmium, istud capientes. Quamobrem cum quidam in deserto, qui à Ruben genus traxerant, sèque, quod à primogenito oriundi essent, sacerdotio dignos esse iudicarent, furore quodam perciti, in eos qui diuino cultui consecrati erant, impetum fecissent: Mosem videlicet arbitrati, fauore ductum, fratri, & nepotibus suis sacerdotij dignitatem prodidisse: tùm verò fulminibus ac tonitruis cælitus periti atque confecti sunt: vi nimirum vltice sacerdotio honorem non primigeniorum iuri, sed virtuti confirmate atque asserente.

Nim. 16.

Eidem. 49.

Gen. 37. Ne Ioseph quidem, vir optime, gratia & fauore regnum consecutus est. Multis enim virtutibus, etiam cum adhuc adolescens esset, ornatus & instructus erat. Eoque nomine pater quoque ipsum præ cæteris filiis amabat. Quoniam autem eum fraterna inuidia flagrare perspiciebat, vt coruli uori mederetur, amoris causam afferebat, cum nimirum non ex pueri virtute nasci asserens, verùm quod cum postremum in lucem edidisset. Quod autem hoc patris causificatio ac prætextus esset, id agentis, vt incensam aduersus eum inuidiam extingueret (hac enim inflammati nefarium etiam ipsi crimen affinxerunt) hinc liquido constat. Nam si hac de causa patri charus erat, quod tardè progenitus fuisset, Benjamin, qui tardiùs in lucem prodierat, maiorem patris amorem ac beneuolentiam obtinere debuisset. Verùm, vt à me dictum est, sapientissimum patris prætextum Moses insinuauit. Nam quod eximii virtutum dotibus etiamnum adolescens floreret, &

Gen. 35.

καταδικάζουσιν, ἑσπεύει δὲ ἑαυτοῦ μὴ καταψηφίσασθαι, πλὴν δὲ πεπονηθεὶς νομοθεῖσαι ἀπὸ πλάξε τῆς ἡμωείας, ἀλλὰ τοῦτ' ἐκώπης τῆς βασιλείας ἤξιστο. ἱερῶντο γὰρ οἱ ἐκ Λευὶ, ἐβασίλευον δὲ οἱ ἐξ Ἰούδα, ἔκατὰ σπουκλήρων σιν, ἀλλ' ἀρετῆς γέρας εἰληφότες. ὅτε γοῦ πνὲς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκ τοῦ Ραββαὶμ καταγρόμνοι, καὶ νομίζοντες ἱερωσύνης ἀξιοὶ εἶναι, ἀλλὰ τὸ τῆς πρωτοτύχου εἶναι σπουκλήροι καὶ τῆς ἱερωμῆσαν ἐμάνησαν, Μωσῆα νομίσαντες καὶ χρεὼν τῶν τε ἀδελφῶν τοῖς τε ἀδελφοῖς πλὴν ἱερωσύνην παρεπεπαύειν, τότε δὴ σκηπτοῖς καὶ κερανοῖς οὐρανῶν κατατοξέοντο τῆς δίκης ἐν τῇ πρεσβυγενείᾳ, ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ τὸ τῆς ἱερωσύνης γέρας βεβαιώσιν.

Τῶ αὐτῶ. μθ.

Οὐδὲ ὁ Ἰωσήφ, ὃς ἐέλπιζε, καὶ χαρῆν βασιλείας ἤξιωθη. πολλὰς γὰρ ἀρετὰς καὶ ἐπιμεράκιον ὦν ἐκόμα. δὲ καὶ ὁ πατήρ αὐτὸν ἠγάπα παρὰ τῆς ἄλλης αὐτῷ υἱοῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐώρησεν αὐτὸν φθοροῦ μῆρον, παρεπέων ἐκείνων τὸν φθόνον, τῆς ἀγάπης πλὴν ἑσπεύειν ἔλεγεν, οὐκ ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς πικροδαι ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς τελευταίας γωνίας. ὅτι δὲ τοῦτο σκηπτοῖς ἦν τοῦ πατρὸς, βεβληθέντος σέβασαι τὸν πρῶτον μῆρον κατ' αὐτοῦ φθόνον, ἐκ τῆς γὰρ ἐπισμυχόμενοι καὶ φθόνον πονηρὸν ἐπλασαν κατ' αὐτῶν, δὴλον ἐκείθεν. εἰ γὰρ ἀλλ' ἔτιτο ἠγαπάτο, ὅτι ὁ φθόνος ἦν, ὁ ὀφθονώτερος, Βενιαμὴν δὲ ἔστος ἦν, δίκης ἦν μᾶλλον ἀγαπήθησαν. ἀλλ' ὡς ἔφην τὴν σφοδράτην τοῦ πατρὸς σκηπτοῖς ὁ Μωσῆς εἰσηγήσατο. ὅτι γὰρ ἐξ ἀρετοῖς ἀρεταῖς, καὶ ἐπιμεράκιον ὦν ἐκόμα, ἐδειξε καὶ ἡ νεότης, καὶ ἄλλη πάσα ἡλικία, οὐ πᾶς ἐξ ἀρχῆς ἀρετὰς

ἀρετὰς ἀπολείψασα, ἀλλὰ καὶ αὐξή-
 σασα, καὶ συνῆσαν παρεσκευάσασα.
 ποία γὰρ ἀρετῆ ὄντι ἐσερῆν; ἐπερ-
 ῆν δὲ ἄλλο, ἀλλ' ὄντι ἀπολείπει τὴν
 εὐγένειαν. ἢ γὰρ πῆν παρὰ τῆς δεσπότης
 ἀφ' ἑσώπων κοσμιότητα· καὶ ὄντι ἐ-
 πῆν αὐτὸν τὸ εἰς ἀλαζονείαν ἐπι-
 λήθη παρὰ τῆς δεσπότης, καὶ ἔσφ-
 δακε τὴν σωφροσύνην· ἐσκοφαντῆν,
 καὶ ἦνεγκε γενναίως δεσπότης ἐγένε-
 το, καὶ ὄντι ἀπέπεισε τῷ φρονήματι. ὅτι
 σοφία ἀνεκὴ ὑχθῆν ἢ ἐμνησία γὰρ τῆς
 ἐνυπνίου εἰς ἔργον ἦλθε· καὶ ἀμελη-
 θῆν παρὰ τῆς βασιλικῶν δούλων,
 ὄντι ἐδουλέσθαι. ἔσασίλευσε, καὶ με-
 τρώς ἦνεγκε τὴν σωφροσύνην, ἀσασαν,
 δικαιοσύνην ἀπατήσας· τὸς ἀδελφούς
 ἔσφραξε, καὶ οὐ μόνον ὄντι
 ἡμῶν ὡς ἐχθρούς, καὶ τοὶ ἀγνοή-
 ρμος, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεργέτας ἡμῶν
 ἔσφραξε. τὴν ἀρετὴν τὴν ἀντιπαρακλῆν
 διείπε, καὶ ὅτι σοφία καὶ φιλαληθεί-
 α πάντα ἀνεκρύβητο, καὶ ἀφ' ἑσώπων
 τῆς ἡλικίας προσώπων τῶν ἐν συμφο-
 ραῖς καταπίπτει, ἐντυρέσθω δὲ
 ἀπέμα χαλοκείραθας, καὶ πάντως ἢ
 ἐν ταύθαις, ἢ ἐκείσε ἀναλάμψαι.

ἐμφυτι-
σθαι.

Ἰωάννη Διάκονο.

Τῶν τῶν ἀρετῶν δεσπότης καὶ σοφῶν διδα-
 σκάλος αὐτοῦ εἶναι δὲ ἄλλων καὶ φοιτη-
 τῶν, καὶ τῶν ἐν ἱερῶσίνων λειτουργῶν κε-
 κληρωσθαι ἐναβρωμορῶν. πινὲς μὲν
 εἰς τυραννίδα ἀπερχοῦντο τῶν ἀράγ-
 ματι. πινὲς δὲ εἰς χρηματισμῶν. πινὲς
 δὲ εἰς περὶ φθῆν. καὶ ἄλλοι μὲν εἰς τὸ καὶ
 ἑαυτοῦ, καὶ φίλους ἀγνοῦσιν. ἄλλοι
 δὲ εἰς τὸ ἐχθρούς ἀμύνασθαι. εἰσὶ δὲ οἱ
 τῶν μὲν κοσμίως ζῶντας ἀπελαίνας,
 τῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀχίτοις ἀλισκορῶν.

ἀπελαίνας

iuventus, & reliqua ætas planum fecit, vt
 quæ virtutes eas, quibus ab initio præditus
 erat, haudquaquam extinxerit, verum po-
 tius nouis incrementis cumularit, atque,
 vt simul pubescerent, effecerit. Quodnam
 enim virtutis genus est, quo non redimi-
 tus atque coronatus fuerit? Semel & iterum
 venditus est: at propterea nobilitatem mi-
 nimè amisit. A Domino suo propter mo-
 rum honestatem dilectus est: nec tamen
 hoc eum in atrogantiam extulit. Domina
 ipsius amore flagrauit: nec tamen pudici-
 tiam suam prodidit. Calumniis appetitus
 est: atque id forti animo tulit. In vincula
 coniectus est: nec tamen animo conster-
 natus est. Sapientia nomine prædicatus
 est (siquidem somniorum interpretatio in
 opus prodiit:) & tamen à regis seruis ne-
 glectus, molesto & acerbo animo id mini-
 mè tulit. Regnum gessit, & mulieris, quæ
 calumniam in eum struxerat, scelus æquo
 ac moderato animo tulit, nec pœnam vllâ
 ab ea expetiuit. Fratres in potestate ha-
 buit: ac non modò eos, vt hostes, minimè
 vltus est, idque cum ipsis ignotus esse, ve-
 rum etiam vt de se præclare meritis vicem
 rependit. Ægypti imperium administra-
 uit: atque ob sapientiam ac morum facili-
 tatem mirificis laudibus in cælum fereba-
 tur, ac per omnes ætates trophæa trophæis
 copulabat. Quæ cum ita sint, nemo in re-
 bus acerbis & calamitosis animum dei-
 ciat: verum probitatis semen foueat at-
 que excolat: atque omnino, vel in hac
 vita, vel in altera, effulgebit.

Gen. 37.

Gen. 39.

Gen. 40.

Gen. 42.

Gen. 47.

Ioanni Diacono. 50.

Eorum, qui mansueti ac facili Domi-
 ni, sapientisque magistri seruos ac disci-
 pulos esse iactant, sacerdotique munus &
 officium sibi obtigisse gloriantur, quidam
 hac re ad tyrannidem abutuntur: quidam
 ad quæstum & opes comparandas: quidam
 ad luxum & delicias. Atque alij quidem
 ad hoc, vt & seipsos, & amicos ignorent:
 alij autem, vt hostes suos vltiscantur: Non-
 nulli etiam eos, qui probè atque honestè
 viuunt submoueat: eos autem, qui in tur-

R ij